

Projekt DKC Lamparna uspješno se provodi tijekom COVID-19 epidemije

Projekt DKC Lamparna ulazi u posljednji kvartal provedbe, u kojem bi trebao biti predložen i usvojen strateški plan dalnjeg funkciranja i razvoja društveno-kulturnog centra, u svrhu kulturne participacije te zadovoljenja potreba u kulturi svih građana Labinštine. COVID-19 je na kratko vrijeme onemogućio normalno funkcioniranje kulturnog centra i Kluba mladih, ali su se njegovi djelatnici i vanjski suradnici, kao i projektni partneri vrlo brzo prilagodili na *online* način funkcioniranja, te su usprkos restiktivnih mjera uspješno i na vrijeme provedene sve planirane aktivnosti, a jedino je 3. Bijenale industrijske umjetnosti odgođeno za ovu jesen.

GLASILO PROJEKTA
Društveno kulturni centar
LAMPARNA
Broj 5,
Labin, lipanj 2020.

Priprema i provedba participativnih kulturnih programa kojima se ostvaruje socijalna integracija

Nakon ublažavanja epidemioloških mjera Lamparna je ponovno je otvorila svoja vrata u petak, 15. svibnja 2020., s dvije nove izložbe u sklopu participativnih kulturnih programa projekta DKC LAMPARNA. U sklopu ciklusa izložbi mladih lokalnih, neprofesionalnih umjetnika u Klubu mladih „Klub 21“ otvorena je kolektivna izložba 13 studenata Kollegija STAKLO riječke Akademije primjenjenih umjetnosti, dok se ciklus izložbi mladih, nadolazećih, domaćih i stranih suvremenih umjetnika u Galeriji „Lamparna“ nastavio izložbom slika Mitra Matića.

Mladi riječki umjetnik Mitar Matić (r.1981.), diplomirao je slikarstvo na Umjetničkoj akade-

PROJEKT: Društveno-kulturni centar "Lamparna"
KORISNIK: Labin Art Express XXI (L.A.E. XXI),
Rudarska 1, 52220 Labin, ww.lae.hr,
E-mail: lae@pu.t-com.hr, Tel:+385.52.857041
PARTNERI: Grad Labin, KUD Ivan Fonović Zlatela Kršan, Udruga žena Sv. Nedelja "Mendula", Udruga "Metamedij" Pula, Udruga "INFORMO" Vodnjan, Istarska kulturna agencija, Centar za građanske inicijative Poreč
TRAJANJE PROJEKTA: 29.10.2018. – 28.10.2020.
UKUPNA VRJEDNOST PROJEKTA: 2.102.349,68 HRK
EU POTPORA: 1.786.997,23 HRK

miji Sveučilišta u Splitu, član je HDLU, dobitnik je Grand Prix nagrade 32. Salona mladih u Zagrebu (2014.) te nagrade Ex Aequo 26. Slavonskog bijenala (2018.). Na svojoj prvoj samostalnoj izložbi u Labinu predstavio je šest slika iz serije "Portreti". Radi se o fotografijama već oformljenih, 'zrelih' globalnih ikona (Che Guevara, Tito, Barack Obama, Joseph Beuys, Vladimir Putin, Julija Timošenko) skinutima s interneta, koje su nakon obrade u photoshopu autoru poslužile kao predlošci za slikanje njihovih portreta, koristeći se tehnikom enkaustika (slikanje vrućim voskom) na juti.

Petak, 15. 5. 2020. u 20:00
Izložba ostaje otvorena do 22. 6. 2020., ponedjeljak - petak od 10 do 14 sati

Lica stakla

KOLEGIJ STAKLO AKADEMije PRIMJENJENIH UMJETNOSTI SVEUČILIŠTA U RIJEKI

DKC Lamparna

Diplomacy Staklo-Lamparna

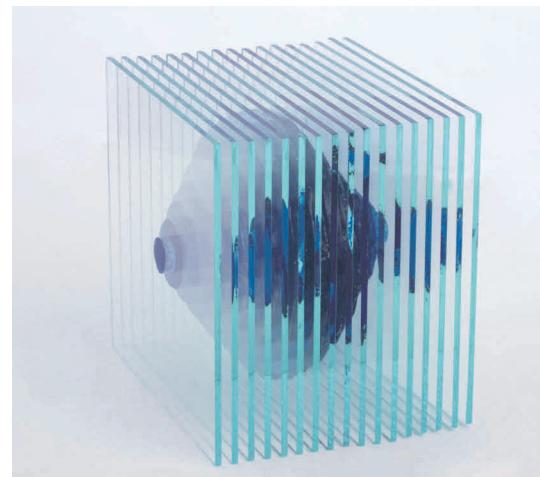
NASTAVAK →
PRETHODNE STRANICE

Na grupnoj izložbi pod nazivom "Lica stakla" sudjelovalo je trinaest studenata diplomskih godina riječke Akademije primjenjenih umjetnosti (Kolegij STAKLO): Josipa Baljak, Danica Baf, Ana Lukina, Mateja Majcen, Irena Stanošić, Vukić Tereza, Mirna Žerjav, Luka Davidović, Marijana Đuzel, Sunčica Grđan, Katarina-Janica Kuljanski, Petra Rožanić i Matea Zeman.

Na ovoj izložbi predstavljamo izbor radova studenata u raznim tehnikama i pristupima te raznih senzibiliteta, izrađenih u okviru mogućnosti koje imamo u našim radionicama. Izloženi radovi uglavnom su rađeni u tehnici hladne obrade: rezanje i lijepljenje, te ponovno sastavljanje u novi umjetnički predmet. Neki se mogu definirati kao ready-made radovi, jer su kontekstualno dobili novo značenje kroz određenu intervenciju. Drugi su pak izrađeni u tehnikama taljenja u peći, koje zatim zahtijevaju daljnju doradu. Vizualno bogatstvo i atraktivnost radova dolazi do izražaja tek kroz svjetlo, tako da je vrlo bitno stakleni predmet izložiti izvoru svjetla, što je također jedno zahtjevno, ali neizostavno područje u procesu rada sa stakлом. (Ljiljana Barković, akademika slikarica i koordinatorica projekta, travanj, 2020.)

Obje izložbe trajale su do 22. lipnja 2020., a još uvijek dostupne online u virtualnom obliku na web stranici DKC-a Lamparna (<http://lamparna.hr/VR/vrl/>).

19. lipnja, u organizaciji Kluba mlađih "Klub 21", u Lamparni je otvorena izložba američkog umjetnika Davida Neza pod nazivom "O pčelama i ljudima", koja je trajala do 30. lipnja 2020.

David Nez je, iako rođenjem amerikanac, odigrao značajnu ulogu ne neoavangardnoj umjetničkoj sceni bivše Jugoslavije. Naime, od 1967.-1972. živio je u bivšoj jugoslavenskoj Republici Slo-

veniji, gdje je i diplomirao na Akademiji za likovnu umjetnost i oblikovanje u Ljubljani. Početkom 60-ih godina osnovao je, uz Milenka Matanovića i Marka Pogačnika, danas već legendarnu i priznatu "grupu OHO", koja se postavila radikalno protiv institucionaliziranja umjetnosti i umjetnika, inzistirajući na duhovnoj preobrazbi čovjeka kroz povratak prirodi i onoj razini individualne svijesti koja nas postojano pod-

sjeća da smo Jedno s tkanjem kozmičke Kreacije. Nakon što su 1971. izlagali u Muzeju moderne umjetnosti u New Yorku (MoMA), članovi grupe odlučili su sporazumno obustaviti svoje djelovanje, jer nisu htjeli dozvoliti da ih asimilira birokratski kavez "svijeta umjetnosti", kojega je strukturirao isti onaj Sustav od kojega su se nastojali - i svojim životom i umjetnošću - odmaknuti. Od toga vremena David se kroz vlastiti radi dalje neumorno bavi temama na kojima je započeo s grupom OHO, a one se odnose na spajanje ekologije s ezoterijom, mitologijom, šamanizmom i, općenito, mističkim pogledom, ne samo na Svet svijet već i na cjelokupni Kozmos, čime širi

njegov kontekst, upućujući na numinoznost jednog višeg duhovnog reda kojim su pojave u njemu povezane. Danas živi i radi u Portlandu, u saveznoj državi Oregon, gdje je nedavno objavio i svoju prvu knjigu "Drvo vizije: vizionarske tradicije, zapadni svijet, šamanizam, magija i mit od prapovijesti do danas".

"O pčelama i ljudima"

U ovom recentnom ciklusu radova na papiru David Nez kroz kombinaciju vizualnih znakova daje na uvid svu složenost poveznica između svijeta ljudi i svijeta pčela. Prema njegovim riječima "*Homo sapiens i Apis mellifera imaju puno toga zajedničkog: oboje su socijalne vrste sa jasnim društvenim ulogama, industrijske su, to jest, proizvođačke po svojoj prirodi...*". Živimo u vremenu drastičnih klimatskih promjena, koje više nikakva medijska manipulacija nije u stanju prikriti, niti barem ublažiti, a posljedična potpuna ekstinkcija mnogih životinjskih i biljnih vrsta jasno iscrtava sliku ljudske samoće i egzistencijalne ugroženosti kojoj smo se izložili vlastitom krivnjom. Ljudska samoubilačka trka za profitom zapalila je pola planete. Gore šume od Sibira do Kalifornije, Brazila, Indonezije, Konga i Australije. Umjetnik koji inzistira na aktualnosti vlastitih tema, ne stigne ići u korak s dinamizmom svih katastrofa koje su nas simultano pogodile, jer toliku je količinu, još zasićenu i nedavnom pandemijom, gotovo nemoguće procesuirati istom brzinom kojom se dogodila. Ipak, Davidu polazi za rukom objediti sve te sukcesivne katastrofe pod zajednički nazivnik te on mračnu rezultantu ljudske autodestrukcije vidi upravo u

vlastitu propast), ljudski skelet koji udara u bubanj frenetični ritam današnjeg života, a preuzet je sa srednjevjekovnog Plesa mrtvaca (Dance macabre); zatim, globus ogoljen na meridijane i paralele, tvornički kompleksi i dim koji iz njih kulja, miješajući se sa peludom cvjetova kojeg oprasuju pčele... Osjeća se urgentnost da

heksagonalnim izgledom pčelinjeg sača, i smatrao ga najiskoristivijom površinom u arhitekturi, koju je kontinuirano upotrebljavao kod projektiranja svojih geodezijskih kupola. Bibliografija o pčelama je pre bogata i seže od Aristotela i Katona, pa do vrlo nadahnutog djela "Život pčela" Mauricea Maeterlincka i puno dalje.

PROJEKCIJA REZULTATA NATJEĆAJA ZA GIF ANIMACIJE RASPISANOG U SKLOPU PROJEKTA DRUŠTVENO-KULTURNI CENTAR LAMPARNA

IndustriAll

PETAK, 19. 6. 2020., 21:00 - 23:00

SPOMENIK RUDARU BORCU U LABINU

Organizacija izložbe je sufinansirana u okviru Operativnog programa Utvrditi (utvrđeni) u Evropskom socijalnom fondu / Svetijsi materijala uključuju je odgovor Labn Art Expressa X

postepenom odumiranju pčela. I zaista, kada više ne bude tih bića koja oprasuju cvjetove, i time izravno pomažu opstanak cjelokupne flore da nas izdržava proizvodnjom kisika, što će biti s ljudskom vrstom? Priroda će se lako i brzo obnoviti. Ovogodišnja globalna obustava ljudskih djelatnosti, uslijed karantene, jasno nam je to dala do znanja. Možda smo shvatili koliko nismo potrebni planeti, i koliko je naše djelovanje patogeno po sva živa bića, uključujući i nas same. Davidov izbor motiva u tom je smislu vrlo jasan i izravan: tijelo pčele, čovjek koji trči (vjerojatno u

se ljudska vrsta probudi, opomene, ali isto tako ove stranice, uzete iz američkog riječnika, iscrtavaju kroniku degradacije kojoj smo izložili sav život na Zemlji. David je označio i ljudsku i pčelinju, kao proizvođačke vrste, i nedvosmisleno daje na uvid što proizvodi jedna, a što druga. Poznati osnivač antropozofskog pokreta, Rudolf Steiner, smatrao je da pčele simboliziraju vatru Duha, o čemu su i u pradavna doba govorili stari Egipćani, koji su smatrali med izravnom materijalizacijom zraka sunčevog svjetla. Američki arhitekt Buckminster Fuller bio je fasciniran

Poznato je da pčele izvode poseban ples pred ostalim radilicama, obično u obliku kruga ili osmice, kojim međusobno prenose informacije o pravcu i udaljenosti određene livade, o izvorima vode ili pogodnoj lokaciji za stvaranje nove košnice. Na sličan način šamani u primordijalnim društвima kružnim plesom priopćuju zajednici kretanja iz svijeta duhova, daju im na uvid buduća zbivanja i odluke bogova ili demona. U oba se slučaja plesom iscrtavaju mape po kojima se ljudska ili pčelinja zajednica kreće, bilo fizičkom ili duhovnom razinom. Analogija tih dvaju zajednica, koju nam David daje na uvid, pokriva i tu, šamanskiju i iscjeliteljsku razinu. U svom opsežnom djelu "Šamanizam" Mircea Eliade progovara o "arhajskim tehnikama ekstaze" kojima šaman kroz ples iscjeljuje sebe, pojedince i zajednicu i izravno unaprijeđuje njen postojanje. F. W. Nietzsche govori o "plešućem Bogu" koji plesom pokreće cjelokupno Postojanje "iz srca svemira". Kada se tako uzme u obzir ukupan zbroj implikacija kojeg "odumiranje pčela" generira, moramo se zapitati što nam to govori o nama, ljudima, i kako je iz jezika kojim govore naša djela nestalo razumijevanja i suočjećanja. (Damir Stojnić, lipanj 2020.)

VIRTUALNE
IZLOŽBE.
POGLEDAJTE!

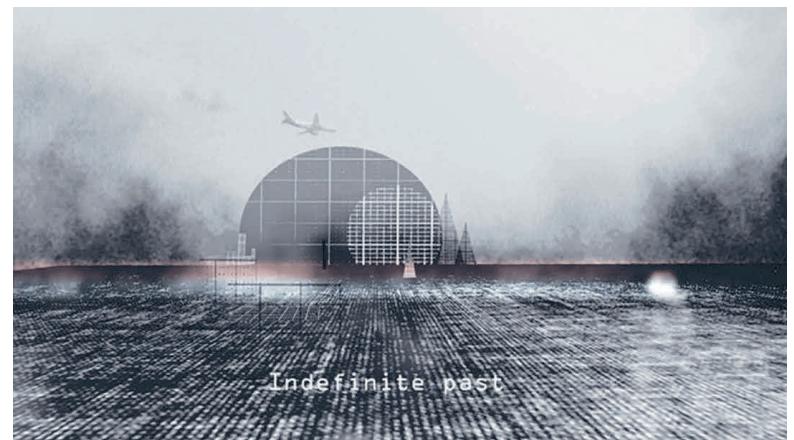
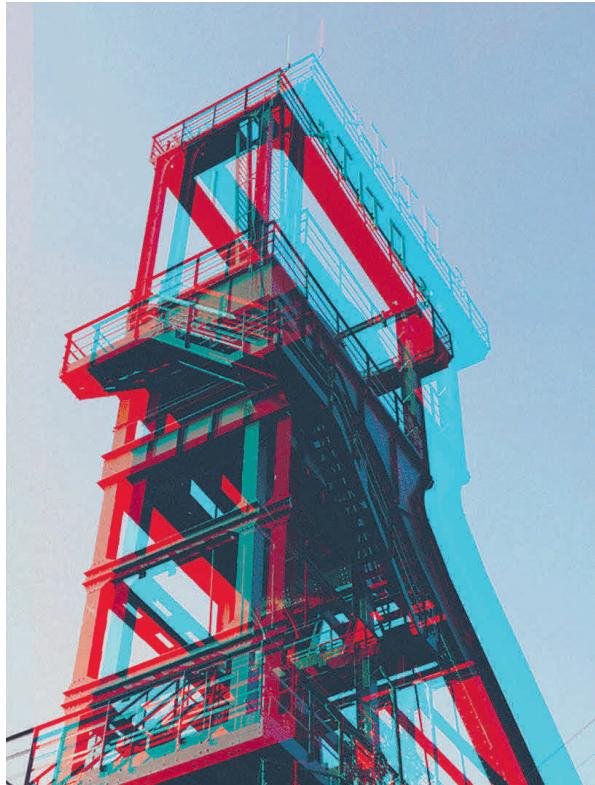

Video izložba 'GIF animacija „IndustriAll“'

Istog dana, u **petak 19. lipnja**, od 21:00 – 23:00 sati, u organizaciji projektnog partnera, udruge Metamedij iz Pule, kod **labinskog Spomenika Rudaru borcu** (preko puta autobusnog kolodvora) održana je video izložba GIF animacija odabranih na natječaju „**IndustriAll**“, koji je proveden u sklopu participativnih kulturnih programa projekta DKC ‘Lamparna’ kojima se ostvaruje socijalna integracija. Zaprimaljeno je ukupno 90 prijava od kojih je žiri, u sastavu Ivana Tkalčić (umjetnica), Damir Stojnić (umjetnik / L.A.E. XXI) i Tin Dožić (umjetnik), odabrao **17 individualnih i skupnih radova autora i autorica**: Mia

nović, Diana Alagić, Lu Ladišić Sivinjski, Ilijana Krezić, Lucija Batagelj, Sara Peršić, Lucija i Stela Tarčuk, Marko Flego, Nino Gelić, Petra Rušnjak, Tin Sirotić, **SŠ Buzet** (Erika Nežić, Ela Gržinić, Tara Mrvoš, Nikolina Tadić) i **OŠ Ivo Lola Ribar Labin** (Lucija Kiršić, Katarina Mohorović, Toni Franković, Lucija Koroljević). Spomenik Rudaru borcu odabran je kao lokacija za ovu izložbu iz razloga što je jedan od ciljeva aktivnosti „**IndustriAll**“ potaknuti oživljavanje neiskorištenih javnih prostora u Labinu, te istaknuti potencijale lokalne industrijske i spomeničke baštine pomoći digitalne i internetske umjetnosti.

Belamarić, Lavoslava Benčić, Tamara Bilankov, Jelena Bogdanić, Milica Denković, Dijana Engelmann, Industrial collective, Polina Komyagina, Ivana Ljubičić, Katrin Novaković, Ana Maria Pepelko, Gaia Radić, Branimir Štivić, Tin Šumberac, Industrial collective, učenici/e SŠ Vladimir Gortan Buje (Nina Božić, Andrea Pasuli, Danijel Kremar, Ariana Kernjus, Elmina Mumic-

Industrijska arhitektura ostaje podsjetnik na prekretnicu ljudske civilizacije industrijsku revoluciju. Prijelaz iz obrta u tvornice i široka uporaba materijala, poput lijevanog željeza, stakla, čelika i armiranog betona, oblikovali su industrijsku arhitekturu. Industrijska baština ostala je simbol radničke klase koja je radila u tadašnjim tvornicama, zarađivala za kruh svojim obiteljima, borila se za radnička prava, te koja

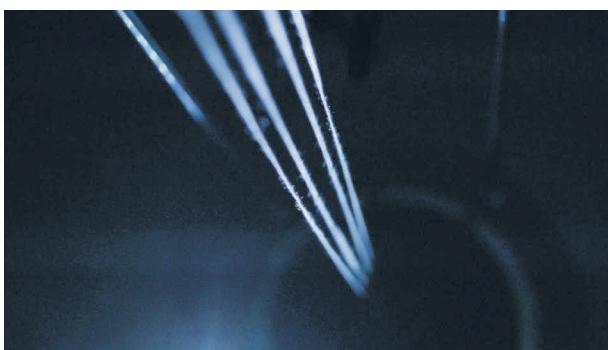
je u njima i od njih živjela. Ideja izvorne revitalizacije, tj. tehnološke obnove na takvim je mjestima gotovo neizvediva. Zato je naša obaveza rekonstruirati je, prenamjeniti i obnoviti ono što je od nje ostalo. Ovim natječajem želimo dati novu svrhu industrijskoj baštini i oživjeti napuštene fasade kroz digitalnu/internetsku umjetnost (iz javnog poziva na natječaj, kolo-voz 2019.).

Posljednja tripartitna izložba u sklopu projekta DKC Lamparna

U petak, 26. lipnja u Klubu mladih i Galeriji "Lamparna" otvorena je posljednja u nizu ovogodišnjih trodijelnih izložbi mladih umjetnika u sklopu projekta Društveno-kulturni centar Lamparna. Ovoga puta labinskoj su se publici predstavili Romina Tominić iz Lovrana, sa serijom crteža naziva "Retropisi", Filip Borelli iz Zagreba, sa zvučno-kinetičkom instalacijom „Titrajni dijalozi labinskog podzemlja“ te Mateo Gobo iz Labina, sa serijom fotografija "Terris magis omnibus".

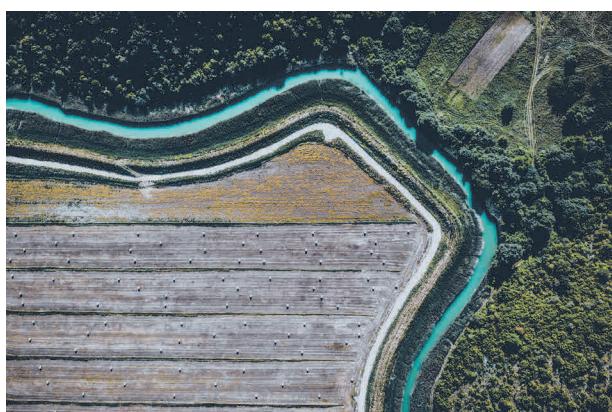
Romina Tominić se kroz najnoviji ciklus crteža bavi eksperimentiranjem na tragu konkretnе poezije. Grafički prepovoljene riječi spajaju se s fonetski, naizgled, sličnim riječima, i u tom srazu dvaju različitih pojmoveva daju naslutiti neki "treći smisao" ili riječima autorice "Radovi predstavljaju jezične kompozicije u kojima se različiti pojmovi preklapaju u pojedinim slovima, čime se na razini znaka približuju, pogedje identificiraju, a poneki sugeriraju moguće hibridne pojmove". Njezin eksperiment daje naslutiti jedno drugačije i puno kompleksnije tumačenje, kao i mogućnost ponovne kreacije, ne samo jezika, već i pisma. Kako je na otvorenju istaknuo kustos izložbe i voditelj Galerije Lamparna Damir Stojnić, "U današnjem vremenu kada se orwellovski "novogovor", forsiran tehnološkim diskursom, razvija prema svom logičkom, entropijskom ekstremu osiromašenih i usko specijaliziranih termina, pa samim time i individua, autorica kao da se pokušava prisjetiti "starogovora" kao moguće jezičke utopije, gdje bi bogatstvo pojmoveva trebalo ispisivati puno prostranije krajolike i širiti svijest ljudi." Posjetite VR izložbu <http://lamparna.hr/VR/vr2/>

Filip Borelli predstavio se instalacijom kojom je nastojao vizualizirati prostorni zvuk labinskog rudničkog podzemlja, te ju oblikovao oko kinetičko-zvučnih-svjetlosnih skulptura, donoseći perspektivu znanstveno-umjetničkog diskursa u službi spajanja zvuka i prostora kroz jedinstven medij. Kao što autor sam navodi "Znanstveni pristup analizi zvuka podzemnih prostorija u labinskom okružju otvara mogućnost prevođenja prostora u zvuk i samog zvuka u vibraciju, tj. titraj. Ovim procesom dobiva se zvučna slika rudnika ugljena, koji

je specifičan upravo zbog pojave plina metana. Zbog svojeg visoko eksplozivnog svojstva metan je predstavlja veliki izazov u osvjetljavanju rudnika. Rješenje tome bila je Davyjeva svjetiljka, koja je priječila kontakt plina metana s žarnom niti svjetiljke. Sama lampa predstavlja ljudsku borbu s tamom podzemlja u službi društvenog dobra. Upravo je zbog toga dizajn kinetičkih skulptura rađen prema uzoru na ovu svjetiljku. Propitkivanje podzemnih i nadzemnih uvjeta u kojima je koncentracija metana u atmosferi proizvela uvjete globalnog zatopljenja, otvara mjesto za promišljanje o pojmu podzemlja. Titrajni odnosi frekvencija svjetlosti i vibracija konca na membrani zvučnika predstavljaju dijalog prostorija labinskog podzemlja."

Mladi labinski fotograf Mateo Gobo predstavio se serijom fotografija istarskog krajolika, služeći se standardnom kamerom na dronu. S visine od 120-400 metara Gobo pomno odabire teren za fotografiju na raznim lokacijama, poput ušća rijeke Raše i uvale Blaz. Igrajući se i eksperimentirajući sa snažnim koloritom boja istarskog krajobraza, Gobo dolazi do pozicioniranja fotografije kada se ona "čita" i kao apstraktna slika. Njegovi radovi posve naliče idiomu slikarskog enformela ili lirske, pejzažne apstrakcije, "koja gledatelju daje potpunu slobodu maštanja, potiče ga da se opusti i promišlja o prirodi na drugačiji, estetsko-umjetnički način", kako u kratkom tekstu kataloga navodi autor.

"Sve tri izložbe objedinjuje sinestetički pristup. Kako bi oslobođili skriveni potencijal unutar tema kojima se bave, svojim autorima, na specifičan način, pretvara motiv u nešto drugo, obrađujući ga izvan njegova matičnog medija. Romina Tominić rekonstrukcija sam jezik tako što i fonetski i na razini grafičkog znaka defragmentira riječi i pojmove koje označuju, istovremeno tumačeći sliku zvukom i zvuk slikom. Sličan postupak, iako nešto izravnije, koristi i Filip Borelli u svojoj instalaciji, gdje prostor pretvara u zvuk, zvuk u titraj, a potom

titraj postaje vizualnom činjenicom, dok Mateo Gobo medijem fotografije, zbog tlocrne perspektive, prevodi konkretan pejzažni motiv u apstarktnu, slikarsku kompoziciju, koja zbog ritmiziranih motiva, bilo obradivih površina ili prirodnog krajolika, opet daju sugestiju vibracije zvuka", zaključio je Damir Stojnić u svojoj završnoj riječi na otvaranju izložbe.

Romina Tominić (r.1991.) diplomirala je na Media Arts and Practices(MAP), modul- Intermedija, na Akademiji primjenjenih umjetnosti u Rijeci. Od 2018. članica je produkcijskog tima inicijative građana iz

Lovrana "Susjedstvo Lovran" koja sudjeluje u programu Rijeka 2020-EPK, te je suosnivačica, dopredsjednica i koordinatorica programa udruge "Interval" koja se bavi oživljavanjem zajednice kroz kulturu i održivi razvoj. Tijekom studija bavila se instalacijama, crtežima, videom i performansom, a danas se najviše bavi poezijom, u širem umjetničkom smislu, istražujući njezin položaj i utjecaj u suvremenom društvu. Sudjelovala je na 10-tak skupnih izložbi. Živi i djeluje u Lovranu i Rijeci.

Filip Borelli (r. 1984.) bavi se istraživanjem interakcije između svjetlosti, zvuka, pokreta i glazbe.

Diplomirao je nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je završio i Ekonomski fakultet. Unutar svojih radova često koristi znanstvene pristupe u istraživanju prirodnih fenomena. Kinetičke skulpture, interaktivne instalacije, performansi i eksperimentalni filmovi najčešći suoblici njegovog umjetničkog izričaja. Sudjelovao je na brojnim izložbama i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu među kojima su: SILBERSALTZ Festival (Halle, DE), SOUND ART INKUBATOR (Zagreb), TOUCH ME FESTIVAL (Zagreb), BLOCKHEIDE LEUCHTET (AT), IAB 2016 (Labin), WIR WOLLEN DAS (Aagallery Wien, AT), MTF (Music and Technology Festival, Berlin, DE) te mnogim drugima.

Mateo Gobo (r. 1987. Pula) diplomirao je poslovnu informatiku u Rijeci, a fotografijom se profesionalnije bavi od 2013., usmjerujući se na product, real estate i landscape fotografiju. 2019. položio je majstorski ispit za profesionalnog fotografa te pokreće obrt Gobo za digitalni marketing, s kojim je već postao poznat i tražen ne samo kao fotograf nego i web dizajner te programer.

VIRTUALNE
IZLOŽBE.
POGLEDAJTE!

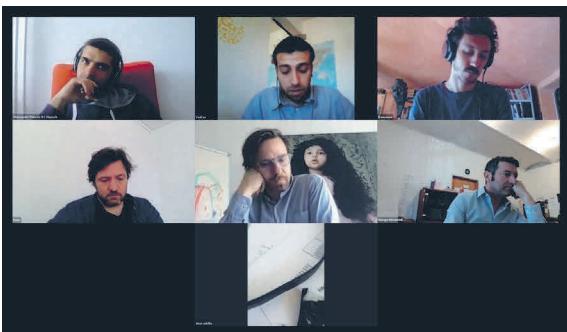

Participativno planiranje i upravljanje u kulturi

Podizanje javne svijesti o participativnom planiranju i dobrom upravljanju

27. i 28. svibnja, L.A.E. XXI organizirao je dvodnevnu **online konferenciju „Javno civilno partnerstvo i participativno upravljanje kulturnim i društvenim centrima“**. Konferencija se bavila temom razvoja, budućnosti i participativnog upravljanja društvenim i kulturnim centrima, a sastojala se od dva panela te po jedne prezentacije i radionice.

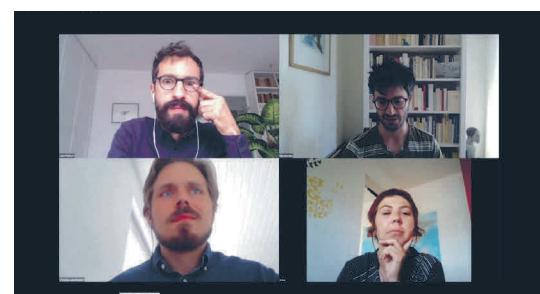
Na panelu „Sudjelovanje u kulturnim i društvenim centrima u Europi“ sudjelovali su predstavnici europskih kulturnih i društvenih centara: **Frido Hinde - UFA Fabrik, Berlin, Njemačka**, **Šymon Kliman - Nova Černovka, Bratislava, Slovačka** i **Aleksandar Popović - kulturni centar Magacin, Beograd, Srbija**, koji su predstavili svoje centre te modele upravljanja njima. **Francesco Campagnari s Università IUAV di Venezia, Italija**, dao je uvid u povijest nastanka participativnog upravljanja u kulturnim/društvenim centrima i potrebu za istim, te je dao kratak presjek kako ovi modeli funkcionišu danas u Europi u različitim državama. Iskustva sugovornika bila su instruktivna za svakoga tko bi želio pokrenuti novi društveni centar.

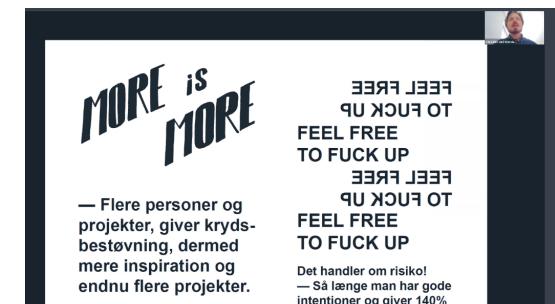
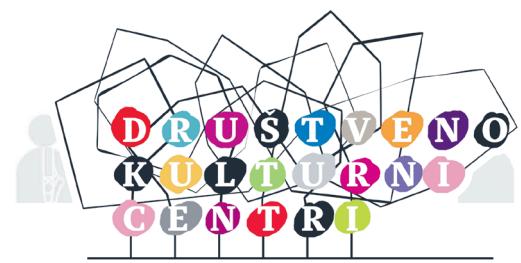
Šymon Kliman iz centra Nova Černovka u Bratislavi, u kojoj se održava oko 300 evenata godišnje s oko 80.000 posjetitelja, objasnio je kako su inicijatori centra pronašli napuštenu kemijsku školu s dormitorijem, dobili su ugovor na 25 godina, a sve što investiraju u zgradu odbija im se od rente, čime se potiče razvoj. Za same korisnike pokušavaju naplaćivati što manji najam, koji uglavnom pokriva samo potrošnju energije i druge komunalije. Frido Hinde iz UFA fabrik Berlin istaknuo je da su preduvjet održivog prostora ljudi koji žele u njemu djelovati trajno, a ne ostati par godina pa otići. Naglasio je i kako je bitno imati dobre odnose sa susjedima – iako se UFA Fabrik nalazi u konzervativnom kvartu, stalno su pozivali susjede na razna događanja i kontinuirano održavali kontakte s njima, tako da su im upravo susjedi usred korona krize pomogli s donacijama.

Panel „Doprinos zajednice i utjecaj modela participativnog upravljanja u kulturnim centrima“ bavio se propitivanjem načina na koji se različite zajednice mogu uključiti u djelovanje centara i programa koji se u njima stvaraju, te važnosti uključivanja građana u

procese odlučivanja u samim centrima, ali i načine na koje možemo postići veću uključenost marginaliziranih skupina u djelovanje kulturnih centara. Na panelu su sudjelovali: **Michele Bee (University of Lausanne, Švicarska)**, **Luka Piškorić**, koji je predstavio **Centar kreativnih industrija „Poligon“, Ljubljana**, **Christian Juul Wendell – Institut for (X), Aarhus, Danska** i **Steve Rimmer, koji je predstavio „Ticket bank“ iz Sheffilda, Engleska**.

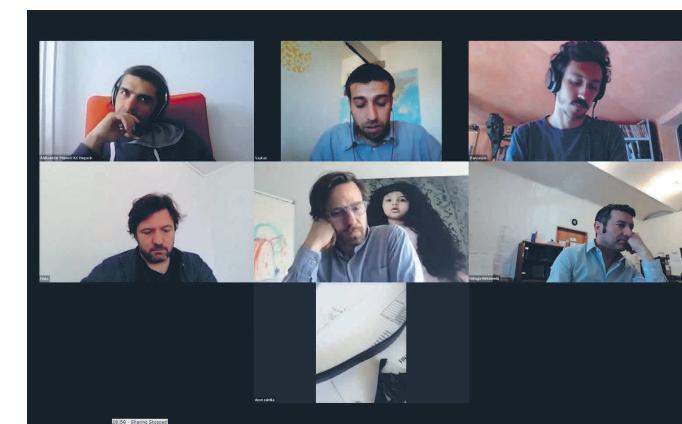
Online konferencija završila je prezentacijom i radionicom pod nazivom „**Inovacije poslovnog modela za kulturne i društvene centre**“ koju je vodio **Jose Rodrigues iz europske mreže nezavisnih kulturnih centara Trans Europe Halles (TEH)**. Na početku je predstavio povijest te mreže: 1983. neovisni kulturni centar „Les Halles de Schaerbeek“ (Bruxelles, Belgija) organizirao je vikend rasprave u Bruxellesu kako bi omogućio europskim neovisnim kulturnim centrima razmjenu iskustava i sudjelovanje u događanjima pod temom „Avanture ponovno otkrivene arke“. Ovaj trodnevni forum bio je fokusiran na alternativnu kulturu koja se pojavila u obnovljenim industrijskim zgradama i tvrdeći svoj identitet usprkos rezervama političkih vlasti. Na ovom početnom sastanku sudjelovalo je sedam centara iz sedam europskih gradova. Danas TEH ima 93 člana i 36 pridruženih organizacija iz 37 europskih država. Predstavio je i različite modele upravljanja društvenim i kulturnim centrima, od onog koji zapošljava stručan tim ljudi koji organizira većinu sadržaja, do modela organizacije po načelu supsidijarnosti, u kojem

administracija samo održava i iznajmljuje prostor drugim organizacijama i inicijativama koje kreiraju sadržaj.

Sudionicima su predstavljeni primjeri poslovnih modела i načini na koji se oni promišljaju i kreiraju u kulturnim centrima, a koji su nastali u sklopu europskog projekta „Creative Lenses“ sufinanciranog iz EU programa Creative Europe. Proveden od 2015. do 2019. godine, istraživao je pitanje održivosti europskih umjetničkih i kulturnih organizacija, a pozabavio se i pitanjem kako kulturne organizacije mogu postati financijski održivije bez ugrožavanja svojih misija i vrijednosti. Predstavio je i istraživanje utjecaja COVID-19 pandemije, koja je samo u par mjeseci uzrokovala financijsku štetu društvenim i kulturnim centrima ekvivalentnu 26% njihovih godišnjih troškova.

Snimke oba panela i prezentacije, koje je u dva dana online pratilo 302 korisnika, mogu se naći na facebook stranici DKG-a Lamparna (<https://web.facebook.com/events/854075428427599>) i L.A.E. XXI YouTube kanalu (https://www.youtube.com/watch?v=KWN_ssXwxBeM)

Srijeda, 27. 5. 2020. od 11 do 13 sati PANEL:

SUDJELOVANJE U KULTURNIM I DRUŠTVENIM CENTRIMA U EUROPI

Četvrtak, 28. 5. 2020. od 10 do 12 sati PANEL:

DOPRINOS ZAJEDNICE I UTJECAJ MODELAA PARTICIPATIVNOG UPRAVLJANJA U KULTURNIM / DRUŠTVENIM CENTRIMA;

od 13 do 15 sati slijedi PREZENTACIJA I RADIONICA:

INOVACIJA POSLOVNOG MODELA ZA KULTURNE I DRUŠTVENE CENTRE.

Novi termin 3. Bijenala industrijske umjetnosti {IAB 03}

**RIDE
INTO THE
SUN**
**RAUNO U
SUNCE**

10/10 – 21/11/2020

3rd INDUSTRIAL ART BIENNIAL
3. BIJENALE INDUSTRJSKE UMJETNOSTI
— LABIN — OPATIJA — PULA — RAŠA — RIJEKA — VODNJAN —

KUSTOSI
Branka Benčić (HR), Gerald Matt (AT), Christian Oxenius (DE/IT)

ORGANIZATOR
Labin Art Express XXI / Dean Zahtila, Predsjednik i Damir Stojnić, Umjetnički voditelj

PARTNERI
Arheološki muzej Istre (AMI), Povijesni i pomorski muzej Istre (PPMI),
Muzej moderne i suvremene umjetnosti Rijeka (MMSU)

*Tražim drugo mjesto
Da budem netko drugi
Tražim drugu priliku
Za vožnju u Sunce*
[VELVET UNDERGROUND]

Zbog krize izazvane COVID-19 epidemijom, umjesto u kolovozu i rujnu **3. Bijenala industrijske umjetnosti održat će se od 10. listopada do 21. studenog 2020.**, neovisno o budućnosti manifestacije Rijeka 2020 – Europska prijestolnica kultura u sklopu koje se Bijenale provodi.

Do sada potvrđeni učesnici:

Helidon Gjergji (Albanija/SAD), Mary Reid Kelly, Matthew Barney, William E. Jones (SAD), Jasmina Cibic (Slovenija), Ben Cain (Engleska), Jelena Jureša (Srbija/Belgija), Annaik Lou Pettitoud (Švicarska), Gulsah Mursaloglu (Turska), Prabhakar Pachpute & Rupali Patil (Indija), Alban Muja (Kosovo), Christopher Cozier (Trinidad), Thodoris Prodromidis, Nikolas Ventourakis, Stefania Strouza (Grčka), Alicja Rogalska (Poljska), Dušica Dražić & Wim Jenssen (Belgija), Raffaella Crispino, Teresa Cos, Silvio Lorusso (Italija), Basim Magdy (Egipat), Rimini Protokoll (Njemačka), Bert Theis (Luksemburg), Nikolaus Geyrhalter, Guido Kucsko, Mar-

ko Lulić, Toni Schmale, Claudia Larcher, Marusa Sagadin, Paul Albert Leitner, Erwin Wurm, Ursula Mayer (Austrija), Jeanno Gaussi (Afganistan/Njemačka), Munem Wasif (Bangladeš), Dino Zrnec, Hana Miletić, Damir Očko, Tina Gverović, Antun Motika (1902 - 1992), Boris Cvjetanović, Elvis Lenić, Ana Kuzmanić, Dragana Sapanjoš, Filip Borelli, Bojan Mucko, Metal Guru (Hrvatska).

U svom najnovijem izdanju Bijenale će biti strukturirano u tri geografski odvojene, ali tematski međusobno povezane izložbene cjeline: Labin s Lamparnom i susjednom, rudarskom Rašom funkcionalira kao polazišna točka i svojevrsno središte Bijenala iz kojeg se ono razvija i u druge gradove - Rijeku i Opatiju, te Vodnjan i Pulu.

Pedesetak radova hrvatskih i inozemnih umjetnika, od kojih će više od polovine nastati posebno za Bijenale tijekom umjetničkih rezidencija učesnika u 2019. i 2020., činiti će kompleksnu konstelaciju koja se bavi propitivanjem odnosa izme-

đu umjetnosti i društva, s naglaskom na povijesnoj, kulturnoj, društvenoj i političkoj specifičnosti gradova u kojima će se odvijati, razvijajući i razotkrivajući skrivene isprepletene kontekste, identitete i narative koji odjekuju u pozadini, kako bi povezao i artikulirao niz pitanja koja se u tako postavljenim odnosima nameću.

Izložba u Labinu baviti će se mogućnostima materijalizacije utopije Podzemnog grada kao prostora potencijala u dobu snažnog utjecaja de-industrializacije. Istovremeno, izložba se odmiče od fundamentalne kritike utopije kao totalitarističke vizije koja stoji nasuprot "stvarnosti" svijeta u kojem je različitost ključni faktor očuvanja života. Izložba u Puli bavit će se odnosom politike i estetike, antičkim nasljeđem grada i turizmom, položajem filmske industrije kao aparatusa moći, kao i deindustrializacijom u vidu nedavno neslavno propale brodograđevne industrije. Gašenje brodogradilišta i neminovni pokušaj njegove "prekvalifikacije" u primarno turističku destinaciju, odnosno problem nestajanja rada i proizvodnje, čvrsto povezuje Pulu s Rijekom gdje izložba u MMSU ima za cilj prikazati alternativne koncepte i modele rada u doba tranzicije industrijskog u informatičko društvo, poput pobune protiv imperativa prekomjernog rada i neprekidnog natjecanja kroz prakticiranje slobodnog vremena, inercije, odugovlačenja i apstinencije od rada. Izložba u Opatiji bavit će se odnosom, interakcijom turizma i suvremene kulture, uključujući i projekcije arhivskih filmova o počecima i razvoju hrvatskog turizma.

Osim glavnog izložbenog programa Bijenale će biti popraćeno i s nizom drugih programa poput koncerata, umjetničkih akcija, izložbi i performansa na javnim prostorima, međunarodne konferencije/simpozija, izdavanja i predstavljanja knjige „Kustoski razgovori“, itd.

– POTVRĐENE I/ILI PLANIRANE LOKACIJE –

LABIN

DKC Lamparna, Beuys space Pijacal, Gradska knjižnica Labin, Teatrino

RAŠA

Bivši 4. obrok (rudarska menza), bivša tvornica 25. Maj, crkva Sv. Barbare, bivši bazen

PULA

Galerija Amfiteatar (Arena), Augustov hram, Zerostrasse, Posjetiteljski centar H.P. Noordung (PPMI), Dom hrvatskih branitelja, brodogradilište Uljanik

RIJEKA

MMSU, riječki tunel, brodogradilište 3. Maj

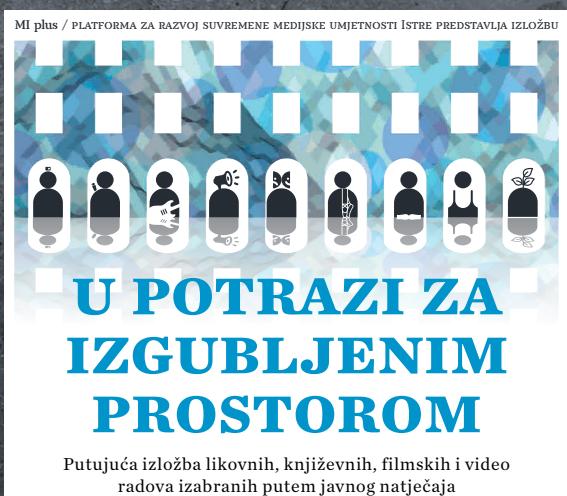
OPATIJA

Umjetnički paviljon Juraj Šporer

VODNJAN

Prostor za suvremenu umjetnost APOTEKA

DKC Lamparna - najave za srpanj i kolovoz 2020.

Interdisciplinarna (fotografija, video, performans, film, književnost, arhitektura...) izložba "U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM PROSTOROM", u sklopu projekta – platforme MI plus: Ante Magzan „Paromlin - arhitektura u nestajanju“; Arek Nizinski „Kontemplacija raspada“; Darko Bavorjak „Izlozi“; Denis Peričić i Srećko Lebinac „Fantastični prostori“; Đurica Ciganović „Ustav RH čitajte“; Erik Lončar i Ana Šurić Fundak „Une espace, deux minute, trois temps“; Matej Đuzel i Renata Šimić „Odjeci“; Irena Bakić, Iva Jelinčić i Mirna Udovčić „Soft Buffers“.

**OTVARANJE 11. SRPNJA U 21:00, PA DO 20. SRPNJA 2020.,
 PONEDJELJAK – PETAK, OD 10 – 14 SATI.**

24. srpnja 2020. u 20:00

Otvaranje prvog labinskog escape room-a pod nazivom "BIJEG IZ RUDNIKA", u sklopu projekta "Inspiracija" (Interreg SLO-HR).

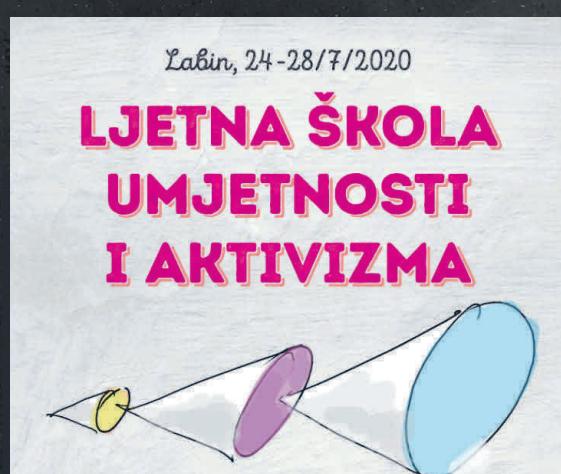
25. srpnja 2020. u 21:00

Otvaranje interaktivne, homokinetičke Mobilne Muzejske Maštine (MMM) Labin Art Expressa, u sklopu projekta "Inspiracija" (Interreg SLO-HR).

BESPLATNI POSJETI ZA SVE ZAINTERESIRANE DO 31. SRPNJA 2020.,
 PONEDJELJAK – PETAK, OD 10 – 14 SATI.

Projekt sufinancira Europska unija iz sredstava Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) u okviru Programa suradnje Interreg V-A Slovenija-Hrvatska 2014.-2020.

LJETNA ŠKOLA UMJETNOSTI I AKTIVIZMA, 24. 7. - 28. 7. 2020. – namijenjena je umjetnicima/ama i aktivistima/kinjama iz Istre, koji/e će tijekom boravka u Labinu raditi na metodama kontekstualiziranja angažiranog umjetničkog performansa, povezivanja aktivizma i arta, mobiliziranja šire zajednice, stvaranja akcija i happeninga, propitivanja ne/uspjeha, stvaranja zajedničkih platformi te produciranja novih inicijativa.

VODITELJI/CE PROGRAMA: Zvonimir Dobrović, Bruno Isaković, Nataša Rajković, Silvija Stipanov

ORGANIZATOR: L.A.E. XXI i IKA, u suradnji s udrugom Domino (Fund for Others – Fond za druge).

DKC Lamparna

KONTAKT: L.A.E. XXI, Tina Gaspari, tina@iae.hr, 095.8402666 | www.strukturnifondovi.hr | www.esf.hr

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.

IMPRESUM → IZDAVAČ/KORISNIK: Labin Art Express XXI, Rudarska 1, 52220 Labin, www.lae.hr, +385.52857041 | GLAVNI I ODGOVORNİ UREDNIK:

Dean Zahtila (L.A.E. XXI) | UREDNIK: Viktor Zahtila | AUTORI TEKSTOVA: Viktor Zahtila, Dean Zahtila, Damir Stojnić u suradnji s umjetnicima i projektnim partnerima

| DIZAJN I PRIJELOM: Noel Mirković (L.A.E. XXI) | FOTOGRAFIJA: arhiv L.A.E. XXI : © L.A.E. XXI, 2019. | NAKLADA: 3000 primjeraka | TISAK: Novi list Rijeka |

— SADRŽAJ PUBLIKACIJE ISKLJUČIVA JE ODGOVORNOST LABIN ART EXPRESSA XXI —